

NAPOMINANY (24) *part praet pass impf*

napominany (14), **napominan** (10).

Pierwsze a oraz o jasne (w tym, w a 1 r. błędne znakowanie). ◇ W formach złożonych -an-. ◇ W formach niezłożonych -ân; -âna (3), -ana (2); -âna OpecŻyw, BibRadz; -âna : -ana BielKron (1:1).

sg N m napominân (7), napominany (3); ~ (attrib) napominany (2) KrowObr, Calep; ~ (praed) napominân (7) BielŻyw, MurzHist, BibRadz, BiałKat, StryjKron, SarnStat (2), napominany (1) ZapKościern.f (praed) napominana (3), napominaná (1); -a OpecŻyw, BibRadz; -a : -â BielKron (1:1). ◇ pl N m pers napominani (10).

Składnia dopełnienia sprawcy: napominany od kogo (7), przez kogo (1).

Sł stp s.v. napominać, Cn, Linde brak.

Ten, któremu mówi się jak należy lub jak nie należy postępować ze względu na skutki dobre lub złe, pouczany, przestrzegany (24) : lud twoy podobny ięft onemu kthory fię wadzi z kápłanem. (marg) Nie chce być nâpominan od kápłaná ktoremu ten vrząd należy. (—) BibRadz I 456a; WujNT 2.Cor 1/6.

napominan z czego (1): Poki [niewiasta] iawnie z złoćci fwyh nie była napominaná poty żarthowála z Iezufem ani iey fzły w posłuch słowa ie^{go} BibRadz II 52a marg.

a. *Wzywany, zachęcany do czego; monitus JanStat; exhortatus Calep (21) : MurzHist N2v; Pápiefz tefz wefnie nâpominány/ dał tey Regule [Karmelitów] białe kápice/ fztzerwonými krzyżyki. KrowObr 135v; Exhortatus – Napominany. Calep 388b; SarnStat 898, 1003.*

napominan k czemu (1): Obsurdescimus tamen nescio quomodo, nec ea ad que admonemur audimus Nie wiem przecz fie yednák yákoby głuchemi ftawamy/ nie słucháyąc tego k czemu bywamy nâpomináni. Mącz 435b.

napominan o co (1): [Mikołaj] gdy był o onę zgubę nâpominan/ niechćiał zguby wróćić [Marcinowi] prząc fie/ że miéłzká nie nálazł/ y pieniędzy nie miał. SarnStat 681.

cum inf (1): áby káždy zołobná był nâpominan/ Páná náłżęgo Iezufá Chryftulá vkrzyżowánogo/ [...] iawnie y ná káżdym mieřcu wyznáwác BiałKat 266.

Ze zdaniem dopełnieniowym [a(że)by (10), iż(e)by (3)] (13): BLogoflawioná dziewitza/ [...] była przez kaplány żydowfkié napominána/ iijzby Iozefa łobie za oblubienitza wzięła. OpecŻyw 6; gdy iuz był Ariftoteles ftarofciá obciázoń, był napominan od vcennikow fwyh aby im na fwoie miełtce innego wybrał, y wybrał im Teofrafta BielŻyw 106; BielKron 17, 75, 209; KwiatKsiąz D3, N2v; WujJudConf 157; ZapKościern 1581/23; StryjKron 350; SarnStat 1037 [idem 2 r.], 1057, 1186.

W charakterystycznych połączeniach: napominany o zgubę; napominany przez sen, we śnie; napominany częřtokroć, z osobna, z pilnořciá (3).

Szereg: »napominany i strofowany« (1): Przetoż niedbáli y wyřtępuiácy od ftarłzyh bywaiá nâpomináni y ftrofowani/ áby fie do drogi Pánfkiey náwracáli. WujJudConf 157.

Synonimy: ganion, ostrzegán, przestrzegany, strofowany; a. wzywany.

Of NAPOMINÁĆ